

Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului se pronunță categoric împotriva pașapoartelor biometrice

“Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, luând act de reacțiile unor medii monahale și teologice față de introducerea sistemului de supraveghere biometrică în România, consideră că acestea sunt îndreptățite, ele urmând însă să fie supuse unor analize și nuanțări, atât la nivelul Sinoadelor locale cât și la acela al Sfântului Sinod plenar.

Oficial, semnalul a fost dat prin Hotărârea de Guvern nr. 557 din 26 aprilie 2006 privitoare la introducerea pașapoartelor electronice, în care sunt stocate datele biometrice ale persoanei, adică imaginea facială, impresiunea digitală, precum și alte elemente de identificare.

Mai mult, deși Hotărârea îi privește pe toți cetățenii României, ea nu a fost precedată de o dezbateră publică, așa cum s-ar fi convenit într-o țară democratică.

Pentru 1 ianuarie 2011 este programată introducerea noilor cărți electronice de identitate cu cip. Acesta are forma și dimensiunea unei așchiuțe în care se stochează datele biometrice ale unei persoane; el poate fi implantat nu doar într-un act de identitate (buletin, pașaport, card comercial sau sanitar), ci și în corpul uman, sub pielea palmei, a unui deget sau a cefeii, iar conținutul său poate fi citit de la distanță și de către oricine, cu ajutorul unui calculator sau a unui aparat de receptare anume construit. Nu există nici o lege națională sau internațională care să garanteze discreția sau securitatea absolută a datelor înscrise în cip, acestea fiind, practic, la dispoziția oricărui factor instituțional sau privat și constituind un sistem de supraveghere a cetățenilor pe toată durata vieții lor, și chiar după moarte.

Argumentul că acest sistem de supraveghere contribuie la identificarea și urmărirea delicvenților constituie o ofensă la adresa întregului popor român, care nu poate fi tratat ca o bandă de infractori.

Dimpotrivă, acest sistem de supraveghere e un atentat la libertatea și intimitatea oamenilor, drepturi consfințite nu numai de legile civile, ci și de normele religioase. E ca și cum un duhovnic ar divulga secretul spovedaniei, fapt aspru pedepsit în rândurile bisericești, dar cu drept de cetățenie în sistemul transparenței fără perdea. Biometria nu numai că nu o sancționează, dar, dimpotrivă, o legitimează, omul fiind tratat nu ca făptură a lui Dumnezeu, înzestrată cu suflet, inteligență și libertate.

În concluzie, facem un apel către Domnul Traian Băsescu, Președintele României și garantul respectării Constituției, să facă tot ceea ce îi stă în putință spre a-i asigura cetățeanului român dreptul la libertate și viață particulară, în consens cu principiile conviețuirii sociale”.

În ședința din 19 februarie 2009, Cluj-Napoca

† BARTOLOMEU, Arhiepiscop și Mitropolit

† ANDREI, Arhiepiscopul Alba Iuliei

† SOFRONIE, Episcopul Oradiei

† IUSTINIAN, Episcopul Maramureșului și Sătmăruului

†PETRONIU, Episcopul Sălajului

† IRINEU BISTRIȚEANUL, Episcop Vicar Cluj

† VASILE SOMEȘANUL, Episcop Vicar Cluj

Vicar Cluj

† IUSTIN SIGHETEANUL, Arhiepiscop Vicar Maramureș

Vicar Maramureș

Pași grăbiți spre o dictatură globală

“Suntem cu ochii pe voi!”

Controversele legate de deciziile autorităților române privind introducerea actelor ce conțin cipuri electronice cu date biometrice (imaginea facială și amprente digitale), stocarea corespondenței electronice (internet, e-mail) și a convorbirilor telefonice (fixe sau mobile, SMS) și legătura dintre codul de bare, cipul implantat în acte sau în corpul uman și numărul 666 din Apocalipsă, ne-au determinat să facem câteva considerații cu privire la acestea.

Ce este cipul din acte?

Cipul este un dispozitiv electronic de câțiva milimetri (firma Hitachi l-a redus sub 1 mm), care stochează și transmite informații prin unde radio către un aparat de citire. Tipul de cip care se poate implanta în organismul uman sau animal se numește biocip. Cercetătorul Carl Sanders afirmă că cercetările în domeniul biocipului se desfășoară de mai bine de 15 ani, timp în care i s-au redus dimensiunile (0,7 x 6 mm) și i s-au mărit performanțele.

Justificarea introducerii cipurilor în acte

Scopurile invocate de autorități pentru introducerea cipurilor în pașapoarte, permise de conducere și cărți de identitate sunt: îngreuierea falsificării actelor care conțin cip și ”lupta împotriva crimei internaționale și a terorismului”, conform comisariatului european pentru justiție, Franco Frattini.

Deci odată cu introducerea cipurilor în acte ni se spune că vom avea: siguranța că actele noi nu vor putea fi falsificate, securizarea granițelor, siguranța cetățenilor, combaterea infracționalității, prevenirea fraudelor și combaterea terorismului. Aceste afirmații sunt reale sau nu?

Securitatea cipurilor

- în Marea Britanie pașapoartele biometrice au fost fraudate în 48 de ore de la introducere;
 - în martie 2006, în cadrul unei conferințe, cercetătorul israelian Adi Shamir a arătat că se pot depăși mecanismele de siguranță a cipurilor;
 - în aprilie 2006, cercetători de la Universitatea Liberă din Amsterdam au demonstrat că cipurile se pot virusa;
 - jurnaliștii de la “The Times” au demonstrat ineficiența cipurilor în lupta împotriva terorismului și a crimei organizate;
 - pe internet sunt multe clipuri video în care tineri amatori citesc de la distanță informațiile de pe documentele cu cipuri ale diverșilor trecători fără ca aceștia să-și dea seama;
 - un specialist a clonat cipurile de pe două pașapoarte britanice și a introdus în acestea imagini digitale ale lui Osama ben Laden și ale unui atacator sinucigaș;
 - în septembrie 2008, în Amsterdam un informatician amator a prezentat unui dispozitiv de citire un pașaport falsificat cu toate datele lui Elvis Presley, care a fost catalogat drept valid.
- Având în vedere cele de mai sus, ne punem în mod firesc întrebarea unde sunt securitatea cipului și a actelor biometrice care-l conțin, prevenirea fraudelor, combaterea infracționalității și a terorismului? Dacă înainte existau câteva cazuri de furt de identitate la 1.000 de oameni, acum o singură persoană cu aparatul corespunzător poate citi și descărca datele tuturor celor 1.000 de oameni. Așadar actele noi sunt mai nesigure decât cele vechi deoarece pot fi citite de la distanță fără știrea posesorului, iar clonarea lor este un lucru demonstrat.

Argumentul că acest sistem de supraveghere contribuie la identificarea și urmărirea delicvenților constituie o ofensă la adresa tuturor oamenilor, care devin cu toții posibili infractori.

Aceste aspecte coroborate cu altele (amprentarea, camerele video amplasate pretutindeni, identificarea faciala, monitorizarea comunicațiilor – internet, telefon etc.) ne arată că forurile globalizatoare (UE, NATO, FMI etc.) urmăresc formarea unor părgihii în vederea instituirii unui sistem totalitar mondial în care libertatea persoanei este anulată.

Despre Acordul Schengen

De ce atâta insistență din partea UE prin directive amenințătoare ce prevăd termene limită pentru implementarea lor? Ni s-a spus că introducerea acestor acte este o condiție pentru aderarea la România la Spațiul Schengen.

Până în anul 2001 au aderat la Acordul Schengen 15 state europene în care, printre altele, se dorește instaurarea unui spațiu comun extrem de securizat. De aceea în Acord se prevede:

- stocarea de informații foarte detaliate cu privire la fiecare cetățean;
- posibilitatea urmăririi fiecărei persoane, care duce la suprimarea dreptului la intimitate și a prezumției de nevinovăție;
- înregistrarea sau urmărirea persoanelor se poate face discreționar, doar în urma existenței unor „bănuieli”, a „aprecierii generale” (care se pot face în mod discreționar) sau cu scopul „prevenirii” unor amenințări la securitatea spațiului comun Schengen și ceea ce e mai scandalos în cazul „amenințării ordinii publice”.

Pentru prima oară în analele istoriei se cere legalizarea urmăririi tuturor cetățenilor. Totodată se pervertește sistemul legislativ actual, bazat pe dovezi și nu pe suspiciuni, bănuieli, căci nu mai există prezumția de nevinovăție. Dacă până acum cineva care ne acuza de vreo infracțiune, trebuia să dovedească în fața autorităților că suntem vinovați, de acum înainte cetățeanul trebuie să-și dovedească nevinovăția înainte de a fi acuzat!

În România, în contextul în care sunt atât de aprinse disputele privind actele de identitate biometrice, sunt atâtea semnături la petițiile on line contra legilor ce restrâng libertatea, sunt campanii de străngeri de semnături contra aceluși legi (în zece zile s-au strâns peste 30.000 de semnături), sunt proteste stradale în același sens, sunt 5.000 de cereri care dau în judecată Guvernul României împotriva acestor legi, în acest context ministrul Administrației și Internelor, Liviu Dragnea declara clar și fără echivoc: „Aderarea României la Spațiul Schengen este obiectiv național”. Dacă națiunea română clocotește de împotrivire față de acest demers legislativ care ne privează de libertate și rănește conștiințele, ne întrebăm pe cine reprezentă, și interesele cui le susțin guvernării noastre!

Prin urmare Spațiul Schengen de care se face atâta caz, repetându-se mereu că trebuie să ne integrăm în el, este de fapt un lagăr informațional în care fiecare om este identificat, supravegheat, urmărit și controlat până în cele mai mici detalii ale vieții lui personale.

Aspecte juridice ale libertății personale

Din punct de vedere juridic, măsura introducerii actelor biometrice în România încalcă legile care garantează libertatea persoanei, din Constituția României, cât și normele internaționale ale drepturilor omului. Astfel:

- „Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. Aceste date trebuie tratate în mod loial, în scopuri precise și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are drept de acces la datele colectate care o privesc și să obțină rectificarea acestora”. (Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 8);

- „Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile”. (Constituția României, art. 23);

- „, Dreptul la libera circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară”.(C. R., art. 25);

- „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată. Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunurile moravuri” (C. R., art. 26);

- „,Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia”. (C. R., art. 27). Specificăm faptul că cipul poate servi ca dispozitiv de localizare ori de înregistrare a sunetelor, pe care posesorul îl ia cu el la domiciliu.

- „,Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale” (C. R., art. 29);

- „, Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal” (C. R., art. 31) .

Posesorul pașaportului (permisului) biometric nu are acces la informațiile din propriul cip; în raport cu acestea el este persoană neautorizată.

- într-un proces intentat de doi cetățeni britanici statului Marii Britanii la CEDO, Marea Cameră a concluzionat la 28 februarie 2008 că: „...ampretele digitale conțin informații unice despre persoană și reținerea lor fără consimțământul persoanei nu poate fi privită ca neutră sau insignifiantă. Reținerea amprentelor digitale poate așadar, în sine, să cauzeze importante îngrijorări privind viața privată și, în consecință, constituie o interferență cu dreptul de a respecta viața privată.”

Aceste temeuri sunt suficiente pentru a cere anularea dispozițiilor legale privind noile acte biometrice.

Aspecte religioase

Cercetând informațiile tehnice despre acest tip de acte, gândul nostru se îndreaptă imediat către descoperirea din Apocalipsă privind pecetluirea tuturor oamenilor, în vremea sfârșitului lumii, pe mâna dreaptă și frunte cu ceva fără de care nu se va putea cumpăra și nu se va putea vinde, dar care va constitui semnul Antihristului și lepădarea de Hristos (Apocalipsa 13, 16-18). În zilele noastre se cunosc deja cazuri de persoane cărora li s-au implantat cipuri pe mâna dreaptă din motive de securitate, medicale sau economice.

Pe baza învățăturii Bisericii înțelegem două aspecte.

Mai întâi faptul că primirea actelor în forma actuală nu reprezintă pecetluirea finală.

Al doilea este conștiința că primirea lor este unul din ultimii pași înaintea pecetluirii finale și că această primire are drept consecință intrarea pe un drum al cărui capăt este acceptarea pecetluirii pe mână și pe frunte și apostazia. Dacă primim acum pașapoarte și cartele de conducere cu cipuri, vom primi începând cu 1 ianuarie 2011 (conform OGU 184/2008) și cărțile de identitate cu cip. Peste câțiva ani vom accepta fără probleme de conștiință îmbogățirea cipurilor cu noi informații, care ne vor ușura legătura cu diverse instituții medicale, informaționale, comerciale; apoi ne va părea firească unificarea lor într-unul singur, care să încorporeze și cărțile de credit. Peste alți câțiva ani se va spune că, pentru a preveni pierderea și furtul, este mai eficientă implantarea cipului în trupul omului. Va mai trece încă o perioadă și se va ajunge la concluzia că, pentru buna funcționare a societății, este strict necesar ca toți oamenii să aibă implantate aceste cipuri pe frunte și pe mâna dreaptă. Ce vom face atunci? Să fim încredințați că va fi mult mai greu de rezistat atunci decât acum, când nu ne aflăm în ultima fază! Obișnuindu-ne cu toate comoditățile asigurate de viața bazată pe o infrastructură controlată prin cipuri, ne va fi extrem de greu să renunțăm la toate înlesnirile pe care le avem.

Având în vedere considerațiile de mai sus, credem că cea mai bună soluție este să refuzăm actele biometrice, asumându-ne consecințele mărturisirii adevărului. Cei care nu au puterea să facă aceasta și le primesc, să fie conștienți că se află pe un drum greșit care, dacă nu îl vor părăsi, va avea ca finalitate pecetluirea și apostazia.

“Fiecare este dator să-și măntuiască sufletul. Fiecare să se intereseze și să vadă că ne aflăm în fața unui moment de cumpănă în care ai de ales: să-ți pierzi sufletul sau să-ți salvezi sufletul. Cel care nu s-a interesat până acum, nu e târziu încă să afle și să se dumirească.” - Arhim. Iustin Pârțu